

اعلامیه مطبوعاتی

خشونت جنسی سازمان‌یافته علیه زنان سودان، در نبود دولتی که پاسدار شرف زن مسلمان باشد، با هیچ پاسخ مؤثری روبه‌رو نمی‌شود

(ترجمه)

در روز پنج‌شنبه، ۱۱ دسامبر سال جاری، سازمان «ابتکار استراتژیک زنان در شاخ افریقا» اعلام کرد که از آغاز جنگ در اپریل ۲۰۲۳م تاکنون، نزدیک به ۱۳۰۰ مورد خشونت جنسی علیه زنان را در ۱۴ ولایت سودان مستندسازی کرده است؛ مواردی که ۸۷ درصد آن به نیروهای «پشتیبانی سریع» نسبت داده شده است. این سازمان خشونت جنسی علیه زنان را سلاح سازمان‌یافته در این منازعه توصیف کرده و گفته است که این خشونت «گسترده، تکرار شونده، عامدانه و اغلب هدفمند» است. سه‌چهارم موارد ثبت‌شده، تجاوز جنسی بوده و ۲۲۵ کودک را نیز شامل می‌شود؛ کودکانی که برخی از آنان بیش از چهار سال سن نداشتند. این حوادث در خانه‌ها و مکان‌های عمومی رخ داده و همچنان شامل بازداشت‌های طولانی‌مدت زنانی بوده است که در معرض شکنجه، تجاوز گروهی و ازدواج اجباری قرار گرفته‌اند.

همچنین در روز یکشنبه، ۷ دسامبر، نهادهای طبی سودانی گزارش دادند که ده‌ها زن و کودک هنگام فرار از جنگ نیروهای پشتیبانی سریع در شهر الفاشر دارفور، در ماه اکتوبر گذشته مورد آزار جنسی و تجاوز قرار گرفته‌اند. در ماه می سال جاری نیز سازمان «داکتران بدون مرز» اعلام کرد که تنها در منطقه جنوب دارفور، کارکنان این سازمان از ماه جنوری تا مارچ امسال، ۶۵۹ زن بازمانده از خشونت جنسی را درمان کرده‌اند که بیش از دو سوم آنان قربانی تجاوز جنسی بوده‌اند. کلیر سان فیلیپو، هماهنگ‌کننده امور اضطراری این سازمان، گفت: «زنان و دختران در هیچ جایی احساس امنیت نمی‌کنند؛ در خانه‌هایشان، هنگام فرار از خشونت، هنگام آوردن غذا، جمع‌آوری هیزم و کار در مزارع مورد حمله قرار می‌گیرند. آنان به ما می‌گویند که احساس می‌کنند در محاصره قرار دارند».

آنچه خواهران ما در سودان در جریان این درگیری متحمل شده‌اند، هولناک و فراتر از توصیف است؛ از جمله تجاوز در برابر دیدگان کودکان و بستگان‌شان، گرسنه‌ساختن، شکنجه و همه اشکال رفتار غیرانسانی به دست ملیشیاها. این خشونت جنسی سازمان‌یافته، یادآور رنج‌هایی است که خواهران فلسطینی ما در زندان‌های یهود متحمل شده‌اند و آنچه بر خواهران روئینگیایی ما به دست نیروهای میانمار رفته است و آنچه بر خواهران کشمیری ما به دست سربازان اشغالگر هندی تحمیل شده و نیز رنجی که خواهران اوغور ما در اردوگاه‌های بازداشت وابسته به نظام چین متحمل شده‌اند...

پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه وسلم در طول تاریخ، ارزش والای کرامت زن مسلمان در اسلام و ضرورت پاسداری همیشگی از آن را به‌روشنی به مسلمانان آموخته است؛ آن‌گاه که قبیله یهودی بنی‌قینقاع را به‌طور کامل از دولت خویش در مدینه منوره بیرون راند، تنها به‌خاطر اهانت به یک زن مسلمان. رهبران مسلمان در گذشته نیز از سیره آن حضرت صلی الله علیه وسلم پیروی کردند؛ مانند خلیفه معتصم که برای نجات یک زن مسلمان در عموریه ترکیه - که به دست رومیان اسیر و مورد اهانت قرار گرفته بود- لشکر کشید. خلیفه ولید بن عبدالملک که فرمانده بزرگ، محمد بن قاسم را با سپاهی عظیم برای رهایی گروهی از زنان مسلمان که به دست پادشاه ستمگر هندو، راجا داهر، زندانی شده بودند، اعزام کرد.

چگونه ما به‌عنوان یک امت به جایی رسیده‌ایم که کرامت خواهران‌مان در سراسر جهان به‌گونه گسترده پایمال می‌شود و از بدن‌های آنان به‌عنوان ابزار جنگ استفاده می‌گردد، اما هیچ دولت، حاکم یا اردویی در سرزمین‌های اسلامی حرکتی نمی‌کند؟! پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«الْإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

ترجمه: امام نگهبان است و در برابر رعیت خویش مسئول می‌باشد.

امروز، در نبود خلیفه و نظام حکم اسلامی - خلافت بر منهج نبوت - زن مسلمان به شکار هر قدرت فاسدی بدل شده است؛ بی‌آن‌که نگرانی داشته باشد که از کرامت و خون او دفاع کند. تقسیم سرزمین‌های ما به دولت‌های ملی، با مرزهای ساختگی که استعمار تحمیل کرده است، ما را پراکنده و ناتوان ساخته تا آن‌جا که هیچ دولتی برای دفاع از خواهران ما به حرکت در نمی‌آید!

به‌عنوان مسلمان، تنها گریستن بر مصیبت خواهران‌مان یا انوه خوردن بر حال آنان کافی نیست؛ بلکه الله سبحانه‌وتعالی ما را مکلف ساخته است تا برای برپایی خلافت تلاش کنیم؛ خلافتی که به این کابوس دردناک زندگی خواهران‌مان پایان خواهد داد. الله سبحانه‌وتعالی می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَصْنِهِمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [الانفال: 73]

ترجمه: و کسانی که کفر ورزینند، برخی یاور برخی دیگرند؛ اگر شما چنین نکنید (یکدیگر را نصرت ندهید و امر الله را اجرا نکنید)، فتنه‌ای در زمین و فساد بزرگ پدید خواهد آمد.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر - بخش زنان